

LBRIS

We know
books

alina aldea

femeia care a furat timp

prefața: alexandru uiuiu

editura vinea
bucurești 2025

prefață,
de alexandru uiuiu/ 7

laboratorul/	11
fluturile/	12
deșertul de puncte negre/	16
rețeaua/	21
tăceri/	23
firul de aur/	25
întrebându-mi zeul/	26
a zecea oară/	27
absent/	28
a/	30
clinchete/	34
alchimistul/	37
neomedusa/	41
dimensiunea mea plată/	42
o existență unidimensională/	44
un exercițiu nedeterminist/	45
convenție/	46
plimbarea/	47
viitorul – scenariul 0009/	49

o dinamică haotică/ 54

norii în piatră s-au preschimbat

într-o bună zi definitiv/ 57

o semantică diferită a culorilor/ 59

simetric/ 60

un punct/ 63

cuvinte mute/ 64

coloana/ 65

femeia care a furat timp/ 67

sferele roșii/ 68

umbra/ 70

alexandrite/ 75

mă învârt în sferă/ 80

visul *marelui negru/ 82*

fotoliul Freud al ideilor/ 84

verb sau nume/ 89

captivă în ecou/ 90

cădere/ 91

puncte de suspensie la sfârșit de vară/ 92

eu/ 93

în curgerea timpului/ 96

unde este liniște/ 97

ieri/ 98

observând lumea de pe un nor/ 99

la priveghiul de seară/ 100

in centrul iernii/	102
piatra/	106
șapte din care au rămas trei/	108
o femeie care a furat timp de trei ori/	110
<i>condition : inside/ out/</i>	113
<i>exit/</i>	115
peștele de argint/	117
unghiul de 360°/	118
<i>precious/</i>	120
a cinci suta una noapte/	122
aristofana norilor/	124
suprarealism/	125
himere/	126
sinteză/	128
<i>alina aldea/</i>	129

într-o singură bătaie
a aripilor fluturului
în mai puțin de o secundă
nu apuc
nici să expir

o bătaie de aripi
a unui fluture
poate influența evenimente
ce pot crea un uragan
în cealaltă parte de lume

cum o subtilă adiere
poate produce
un asemenea dezastru?
mă îngrijorez
pentru semenii mei
încerc să-i avertizez
că fluturile
în splendoarea lui
poate fi creatorul
unei calamități

am pus la cale
un plan ingenios
o fortăreață am construit în aer
cu mâinile mele mici
amintea din depărtare
de cetatea Sforza
din Florența
acolo am admirat Pieta
magistral sculptată
de Michelangelo
nu chip cioplit
ci o diafană piatră tombală

eu în centru
am proiectat un cub
de cristal pentru fluture
să-l admir în solitudine
ferind astfel lumea de el

arhitect constructor
inginer de rezistență
zidar și zugrav
de subțire
am fost deopotrivă
o colaborare perfectă
între eu-uri

forme masive stăteau sprijinite
pe tije de fier
un bătrân cocârjat
de vreme seculară
m-a învățat meșteșugul
cu foc și foale

nenumărate schițe
nenumărate planuri
au fost desenate
mii de cote secțiuni
longitudinale și transversale
au umplut
laboratorul sferic
de poliuretan
cu heliu

o voce pițigăiată
se auzea în ecou
și râsul meu

fluturile dădea voios din aripi
– pentru tine micuțule
fac toate astea!
salvez universul de tine
am aflat în cărți
că îl poți afecta

voi preîntâmpina împrejurările
ce pot degenera
din palele tale de vânt
gingașe și nevinovate
o prismă perfectă
cu muchii de laser tăiate

când am terminat
l-am pus înăuntru
și a murit

de dorul lui
în călătoria mea
pe când eram corpuscul
un altul mi-a spus
că a văzut cubul

era plin de fluturi

stau în deșertul meu
de puncte de suspensie
infime negre
în tăcere absolută
le cuprind în palme
le ridic
le dau drumul
nori negri se vălătuesc în aer
se risipesc în înalt
repet gestul până la epuizare
aceleași unghi
aceeași cantitate
am cu mine un cântar de fier
singurul obiect pe care
mi-au îngăduit să-l iau
marii judecători
l-am târât în pustiu
ca pe o sanie
din vremuri de copilărie
nu simt nici o adiere a vântului
nici un nor nu seamănă
cu altul

e timpul să adorm
o indicație stă scrisă
pe o foaie în limba
ce-o visez în noapte
lăsată acum în urmă
pe bancul meu de lucru
de smalt
făcută sul și înmănată
la marele proces
unde nu mi-au fost aduse
spre cunoștință
capetele de acuzare

ei vorbesc o limbă
necunoscută mie
nu am nici avocat
nici translator
ședința este cu ușile închise
24 de bătrâni sunt judecătorii
4 ființe ciudate
străjerii *porții*

în vis mi se arată
de ce sunt acolo
o proscrisă expulzată
din lume:

– foc ai creat în apă
– sticla ai modelat-o
precum ceara
– din piatră ai făcut
să țâșnească lumină

când m-am trezit
vedeam deșertul
din unghiuri miliarde
din altele doar negru
încetul cu încetul
nici măcar deșertul